

Державне управління як вид соціального управління та роль державної служби у його здійсненні

Kurytsia D.I. Governance as a form of social management and public service role in its implementation / D.I. Kurytsia // Problems of Modern Psychology : Collection of research papers of Kamianets-Podilskiy Ivan Ohienko National University, G.S. Kostyuk Institute of Psychology at the National Academy of Pedagogical Science of Ukraine / scientific editing by S.D. Maksymenko, L.A. Onufriieva. – Issue 29. – Kamianets-Podilskiy : Aksioma, 2015. – P. 338–349.

Д.І. Куриця. Державне управління як вид соціального управління та роль державної служби у його здійсненні. Здійснено дослідження державного управління як виду соціального управління. Акцентовано особливу увагу на державній службі, та, зокрема, на її ролі у здійсненні державного управління. Констатовано, що державна служба не просто вказує на суспільні зв'язки і відносини, а на соціальну спрямованість, наближаючи конституційний ідеал правової демократичної держави до об'єктивної реальності, це своєрідна форма відображення суспільних зв'язків і відносин, показник ступеня гуманності та існуючих у суспільстві порядків. Зроблено висновок, що державне управління – це один із видів соціального управління, який являє собою організуючий, спрямовуючий, координуючий та контролюючий вплив, що спрямований на організацію життя суспільства, створення умов для матеріального, культурного та духовного розвитку громадян. Проаналізовано низку літературних джерел, в результаті чого увагу зосереджено на терміні «державна служба» та його основних значеннях. Здійснено класифікацію видів державної служби та висвітлено специфіку органів державної влади. Констатовано, що діяльність державної служби здійснюється через діяльність держслужбовців, котрі є фізичними особами, мають відповідну освіту і професійну підготовку та укладають трудовий договір з державним органом. Наголошується, що докорінні соціально-економічні трансформації в Україні вимагають установлення принципово нових відносин між владою та громадськістю на основі створення дієвих механізмів державного управління, що може бути забезпечене цілеспрямованим формуванням позитивного іміджу влади. Зроблено висновок про необхідність підготовки нової генерації висококваліфікованих державних службовців, спроможних у надзвичайно складних соціально-економічних умовах ефективно і в найкоротші терміни реалізувати в країні реформи.

Ключові слова: державне управління, державна служба, класифікація видів державної служби, специфіка органів державної влади, аспекти державного управління, функції державних службовців.

Д.И. Курица. Государственное управление как вид социального управления и роль государственной службы в его осуществлении. Проведено исследование государственного управления как вида социального управления. Акцентировано особое внимание на государственной службе, и, в частности, её роли в осуществлении государственного управления. Констатировано, что государственная служба указывает на социальную направленность, приближая конституционный идеал правового демократического государства к объективной реальности. Сделан вывод, что государственное управление – это один из видов социального управления, представляет собой организующее, направляющее, координирующее и контролирующее влияние, направленное на организацию жизни общества, создание условий для материального, культурного и духовного развития граждан. Проанализирован ряд литературных источников, в результате чего внимание сосредоточено на термине «государственная служба» и его основных значениях. Осуществлена классификация видов государственной службы. Констатировано, что деятельность государственной службы осуществляется через деятельность госслужащих, которые являются физическими лицами и имеют соответствующее образование. Отмечается, что коренные социально-экономические трансформации в Украине требуют установления принципиально новых отношений между властью и общественностью на основе создания действенных механизмов государственного управления, что может быть обеспечено целенаправленным формированием позитивного имиджа власти. Сделан вывод о необходимости подготовки нового поколения высококвалифицированных государственных служащих, способных в чрезвычайно сложных социально-экономических условиях эффективно и в кратчайшие сроки реализовать в стране реформы.

Ключевые слова: государственное управление, государственная служба, классификация видов государственной службы, специфика органов государственной власти, аспекты государственного управления.

Постановка проблеми. Врегулювання несприятливої ситуації на теренах нашої держави передбачає чітку, злагоджену та високопрофесійну реалізацію функцій державного управління. Сьогодні, за умови надзвичайно складного, як економічного, так і соціального становища в країні, особливо складні завдання покладаються на державну службу. Саме це й обумовлює необхідність окремого вивчення суттєво зростаючої ролі саме державної служби в ефективному та безперервному здійсненні державного управління як виду соціального управління.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. В результаті аналізу низки літературних джерел можна стверджувати, що

сьогодні існує достатньо велика кількість західних (К. Майк-Вікар; Т. Монастирський; Г. Райт), російських (Г. Атаманчук; В. Граждан; В.Козбаненко) та українських (І. Артими; Б. Гурне; Л.Карамушка; В. Луговий; А. Мельник; П. Надолішній; Н. Нижник) робіт, в яких висвітлюється сутність проблеми державного управління як виду соціального управління, і, зокрема, безпосередньої ролі державної служби в його здійсненні.

Необхідно зазначити той важливий факт, що, виходячи з праць таких науковців як В. Луговий, В. Малиновський, А. Рачинський, С. Соколовський та інші, державне управління як таке реалізується саме завдяки діяльності державної служби.

Мета нашого дослідження – розкрити сутність поняття «державне управління» у сучасній науковій літературі; розглянути значення терміна «державна служба». На основі аналізу літературних джерел здійснити класифікацію видів державної служби та висвітлити специфіку органів державної влади.

Виклад основного матеріалу дослідження. Якщо вести мову про державне управління як вид соціального управління та роль державної служби у його здійсненні, то варто проаналізувати сутність державного управління як одного з видів соціального управління. Аналіз літератури по державному управлінню, менеджменту та психології показує, що існує досить велика кількість західних (К. Майк-Вікар, Т. Монастирський), російських (Г. Атаманчук, Т. Базаров) та українських (І. Артим, З. Балюк, Л. Карамушка) робіт, в яких розкрито зміст даного феномена.

Зазначається, що державне управління – це спільні зусилля певної групи людей у контексті держави з метою формування державної політики на основі охоплення всіх гілок влади (виконавчої, законодавчої і судової). Наголошується, що державне управління – це широкомасштабне та аморфне поєднання теорії та практики, покликане сприяти кращому розумінню уряду та зміцненню його зв'язку з суспільством, яким він править, а також заохочувати державну політику, що більш чутлива до соціальних потреб, і запроваджувати таку адміністративну практику державних бюрократій, що спрямована, головним чином, на ефективність, продуктивність і дедалі більшою мірою на задоволення людських потреб.

Якщо звернутись до наукових праць зарубіжних та українських вчених, то можна зробити висновок про те, що державне управління – це один із видів соціального управління, який являє собою організуючий, спрямовуючий, координуючий та контролюючий вплив, що здійснюється державою через систему

її органів і який спрямований на організацію життя суспільства, створення умов для матеріального, культурного та духовного розвитку громадян [17].

Державне управління здійснюється через діяльність державної служби. Мета державної служби полягає в упорядкуванні та підвищенні ефективності процесів формування і реалізації державного управління [7].

Слід зазначити, що термін «державна служба» вперше було легалізовано чинним Законом України «Про державну службу» 1993 року. Було визначено, що «державна служба в Україні – це професійна діяльність осіб, які займають посади в державних органах та їх апараті щодо практичного виконання завдань і функцій держави та одержують заробітну плату за рахунок державних коштів» [1, с.1]. З прийняттям Конституції України 1996 року цей термін набув конституційного закріплення. Конституцією передбачено, що громадяни України «користуються рівним правом доступу до державної служби, а також до служби в органах місцевого самоврядування» [3, с. 38].

Необхідно підкреслити, що чинний Закон «Про державну службу» [2] не містить чіткого визначення поняття «державні службовці», але, як зазначають фахівці з державного управління, в законі пропонується опосередкований підхід до його визначення. Частиною першою статті 1 визначено державну службу через «професійну діяльність осіб», які займають посади в державних органах та їх апараті, щодо практичного виконання завдань і функцій держави, за яку вони одержують заробітну плату, а частиною другою тієї самої статті зазначено, що «ці особи є державними службовцями і мають відповідні службові повноваження» [1, с. 1].

Автори зазначають, що державна служба відрізняється від усіх інших видів служби певними характеристиками: а) своєю публічністю; б) професійністю; в) постійністю; г) функціонуванням у сфері державного управління/регулювання.

Г. Атаманчук, С. Дубенко, В. Луговий, В. Малиновський та ін. звертають увагу на те, що державне управління реалізується завдяки діяльності державної служби. Поняття «державна служба» має два основні значення. А саме: соціально-правовий інститут суспільства, через який здійснюється процес державного управління; професійна діяльність працівників держслужби щодо здійснення цілей і функцій держави через виконання обов'язків і повноважень на посаді, що визначена в конкретному державному органі, яка має публічний характер [13–15].

Державна служба також відрізняється за видами залежно від виконання державними службовцями функцій: у представницьких органах державної влади; в органах державної виконавчої влади; в органах судової влади; в органах прокуратури; у збройних силах; в органах національної безпеки; в органах внутрішніх справ; на дипломатичній службі; на митній службі[17].

Також є підхід, згідно якого державну службу ділять на два види: цивільну (служба в державних органах) і мілітаризовану (військова служба та служба в органах внутрішніх справ).

Також, з урахуванням міжнародного досвіду, пропонується така класифікація видів державної служби: загальнофункціональна – служба в органах представницької, виконавчої і судової влади; спеціалізована – служба в органах внутрішніх справ, державної безпеки, прокуратури, збройних силах, митниці, податкових органах тощо; цивільна – в державних закладах освіти, науки, вищої школи, культури, охорони здоров'я, промисловості тощо [15].

Окрім зазначених основних значень терміна «державна служба», в деяких роботах [12] визначаються ще додаткові аспекти діяльності державної служби, які, на наш погляд, носять більш глибинний характер. Так, вказано, що держслужба як суспільне явище, дещо більше, ніж діяльність держслужбовців та органів управління. Це своєрідна форма відображення суспільних зв'язків і відносин, показник ступеня гуманності й існуючих у суспільстві порядків. Окрім того, наголошується, що держслужба не просто вказує на суспільні зв'язки і відносини, а соціальну спрямованість, наближаючи конституційний ідеал правової демократичної держави до об'єктивної реальності.

Загалом можна заключити, що держслужба є державним правовим і соціальним інститутом, який здійснює в рамках своєї компетенції реалізацію цілей та функцій органів влади й управління шляхом професійного виконання службовцями своїх посадових обов'язків і повноважень, що забезпечують взаємодію держави і громадян у реалізації їх інтересів, прав і обов'язків [12].

Діяльність державної служби здійснюється через діяльність держслужбовців, суттєвими характеристиками яких є такі: державний службовець – це фізична особа, громадянин України, який має відповідну освіту і професійну підготовку; між державним органом і державним службовцем укладається трудовий договір; державний службовець – це представник державної адміністрації, він є часткою державної бюрократії, без якої не обходиться жодне суспільство; державному службовцю

присвоюються в установленому порядку категорії і ранги, які відповідають певній посаді та ін. [17]. Дані положення знайшли подальший розвиток в ряді наказів Національного агентства України з питань державної служби [4; 5; 6].

Зарубіжні та вітчизняні вчені виокремлюють низку вимог, яких мають дотримуватися держслужбовці. Зокрема, зарубіжні вчені наголошують на цінностях, що мають бути значущими для державних службовців: нейтральність – власні переконання держслужбовця не повинні мати значення; чесність і непідкупність – в основу діяльності держслужбовця покладено його служіння суспільству і державі; професійна честь – правила поведінки держслужбовця повинні включати такі моральні якості, як лояльність, безпристрасність, гордість за добре виконану роботу; постійне перебування на посаді – вступ і проходження держслужби базується на засадах кар'єрної служби; чутливість держслужбовців до суспільних потреб; рівність і справедливість у роботі з усіма громадянами [16].

Вітчизняними дослідниками виділено такі підходи щодо аналізу особливостей функціонування органів державної влади (а відповідно, і діяльності державних службовців), порівняно із організаціями, які існують в бізнесі та інших соціальних сферах.

Насамперед, говориться про те, що праця держслужбовців – це один із видів платної суспільнокорисної праці, що полягає в здійсненні управління, соціально-культурному обслуговуванні громадян [11].

Підкреслюється, що специфіка органів державної влади полягає в тому, що результатом їх діяльності є не матеріальні цінності (у комерційних структурах результатом діяльності є отриманий прибуток), а рішення. Останні належать до різних сфер діяльності суспільства (політичної, соціальної, економічної, екологічної тощо), які, зазвичай, набирають інформаційної, розпорядчої форми (закони, постанови, розпорядження, довідки та ін.) [17].

Водночас, предметом діяльності в органах державного управління є інформація, що також виступає одним із ресурсів цих органів. Тобто, результатом діяльності є не матеріальний, а інформаційний «продукт» [17]. Автори зазначають, що однією із основних особливостей праці службовців є володіння особливим предметом праці – інформацією, яка водночас є засобом впливу службовців на тих, ким вони управляють; службовці, як правило, збирають, обробляють, передають, створюють інформацію [11].

Окрім того, зазначається, що держслужбовці виконують волю тих, кому вони підпорядковані, хто оплачує їх роботу, а

також займають керівні посади у державних, громадських, приватних організаціях [11].

Вказується, що діяльність держслужби проявляється, насамперед, в тому, що державна служба через діяльність осіб, зайнятих у ній, має втілювати в життя визначену демократичним шляхом волю держави [10].

Зазначається, що для кардинальних змін в діяльності державних інституцій, де спостерігається низка деструктивних процесів (втрата державою керованості суспільними справами і процесами; неефективне використання грошей платників податків; зниження якості послуг, що надаються населенню; посилення бюрократизму при прийнятті рішень; зниження довіри з боку споживачів державних послуг до органів державної влади; прояви дисфункціональності в управлінні тощо), в результаті яких прямі та непрямі суспільні втрати протягом останніх 10-12 років становлять близько 400 млрд. дол. США, необхідною умовою є модернізація функціонування держави.

Вказується на те, що розвиток держави у правовому соціальному напрямі кардинально змінює призначення держслужби [12]. Головна її суть в Україні – реалізація законів держави, забезпечення захисту прав та інтересів громадян, делегування їм певних обов'язків.

Сьогодні, за надзвичайно складних соціально-економічних умов відчувається необхідність підготовки нової генерації висококваліфікованих державних службовців, спроможних ефективно і в найкоротші терміни реалізувати в країні реформи.

Науковці зазначають, що кадри управління повинні вміти: провести оцінку проблемної ситуації в суспільному житті, виміряти економічні, соціальні, політичні і духовно-культурні процеси в їхній інтегральній сукупності, виявити основні закономірності і тенденції розвитку, поставити цілі (найближчі, середньотермінові, стратегічні), вибрати сукупність методів їх поетапного досягнення, створити оптимальні організаційні структури управління (формальні і неформальні), керуючись принципами побудови і проектування організацій, які дозволяють лідеру управління правильно організувати робочі місця, уточнити їхні функції, права, повноваження і відповідальність, знайти ресурси управління, особливо щодо управлінських кадрів у соціальній сфері, вміти не лише поставити цілі, але і застосувати новітні технології (інформаційні, нормативно-правові, освітні, адміністративні тощо), що уможливить забезпечення прийняття зваженого управлінського рішення, оцінити його

ефективність, провести корекцію нового циклу управлінського процесу, який є безперервним.

Наголошується, що докорінні соціально-економічні трансформації в Україні вимагають установлення принципово нових відносин між владою та громадськістю на основі створення дієвих механізмів державного управління, що може бути забезпечене цілеспрямованим формуванням позитивного іміджу влади.

Висновки. Отже, виходячи з вищезазначеного, без сумніву можна говорити про необхідність ефективного функціонування державного управління, як виду соціального управління, та надзвичайну важливість суттєво зростаючої ролі державної служби в ефективному та безперервному здійсненні державного управління. При цьому, актуальним сьогодні залишається питання необхідності підготовки нової генерації висококваліфікованих державних службовців, спроможних у надзвичайно складних соціальних та економічних умовах ефективно і в найкоротші терміни реалізувати необхідні для країни реформи.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про державну службу» // Відомості Верховної Ради України. – 1993. – №52. – С. 490–491.
2. Закон України від 17 листопада 2011 року №4050-VI «Про державну службу» : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL: <http://www.solor.gov.ua/?id=540>
3. Конституція України: Прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. – К. : Преса України, 1997. – №24. – С. 80.
4. Наказ Національного агентства України з питань державної служби від 06.04.2012 №65 «Про затвердження Порядку підвищення рівня професійної компетентності державних службовців» : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL: <http://www.solor.gov.ua/?id=540>
5. Наказ Національного агентства України з питань державної служби від 16.05.2012 №91 «Про затвердження Типового профілю професійної компетентності посади керівника апарату та мінімальних вимог до рівня професійної компетентності осіб, які претендують на зайняття цієї посади» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL: <http://www.solor.gov.ua/?id=540>
6. Наказ Національного агентства України з питань державної служби від 13.09.2012 №11 «Про Довідник типових професійно-кваліфікаційних характеристик посад державних

- службовців» : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL: <http://www.solor.gov.ua/?id=540>
7. Постанова Кабінету Міністрів України від 08.06.2004 р. №746 «Про затвердження Програми розвитку державної служби на 2005–2010 роки» : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi> (11)
  8. Розпорядження Кабінету Міністрів України від 27 червня 2012 р. №411-р «Про схвалення Концепції Державної цільової програми розвитку державної служби на період до 2016 року» [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL: <http://www.solor.gov.ua/?id=540>
  9. Указ Президента України від 01.02.2012 №45/2012 «Про стратегію державної кадрової політики на 2012–2020 роки» : [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL: <http://www.solor.gov.ua/?id=540>
  10. Авер'янов В.Б. Організація і діяльність апарату державного управління в контексті адміністративної реформи / В.Б. Авер'янов // Державне управління: теорія і практика / за заг. ред. проф. В.Б. Авер'янова. – К. : Юрінком Інтер, 1998. – 432 с.
  11. Бондар В. Нематеріальна мотивація як чинник підвищення ефективності діяльності державних службовців в Україні / В. Бондар // Актуальні проблеми державного управління: зб. наук. пр. / [редкол. : С.М. Серьогін (гол. ред.) та ін.]. – Д.: ДРІДУ НАДУ, 2006. – Вип.1 (23). – 292 с.
  12. Бурдяк В. Державна служба як особливий різновид суспільнокорисної праці / В. Бурдяк // Публічне управління: теорія та практика : зб. наук. пр. Асоціації докторів наук з державного управління. – Х. : Вид-во «ДокНаукДержУпр». – 2011. – №1(5). – С. 140–147.
  13. Максименко С.Д. Технологія спілкування (комунікативна компетентність учителя: сутність і шляхи формування) / С.Д. Максименко, М.М. Заброцький. – К. : Главник, 2005. – 112 с.
  14. Малиновський В.Я. Державна служба: теорія і практика : навч. посіб. / В.Я. Малиновський. – К., 2003. – 160 с.
  15. Малиновський В.Я. Державне управління : навч. посіб. – [вид. 2-ге, доп. та перероб.] / В.Я. Малиновський. – К. : Атіка, 2003. – 576 с.
  16. Моутон А. Организация и управление в государственных учреждениях / А. Моутон, Э. Роуз ; пер. с англ. – М. : Наука, 1993. – 292 с.

17. Нижник Н.Р. Державний службовець в Україні (пошук моделі) / [авт. кол. : Н.Р. Нижник, В.В. Цветков, Г.І. Леліков, О.Д. Крупчан, С.Д. Дубенко, П.М. Ткачук, Я.В. Немировський]. – К. : Ін-Юре, 1998. – 102 с.
18. Пашко Л.А. Людські ресурси у сфері державного управління: теоретико-методологічні засади оцінювання : автореф. дис. ... д-ра психол. наук : 25.00.03 / Пашко Людмила Андріївна ; Ін-т законодавства Верховної Ради України. – К., 2007. – 27 с.

Spysok vykorystanyh dzherel

1. Zakon Ukrainy «Pro derzhavnu sluzhbu» // Vidomosti Verhovnoi' Rady Ukrainy. – 1993. – №52. – S. 490–491.
2. Zakon Ukrainy vid 17 lystopada 2011 roku №4050-VI «Pro derzhavnu sluzhbu» : [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu : URL: <http://www.solor.gov.ua/?id=540>
3. Konstytucija Ukrainy: Prynjata na p'jatih sesii' Verhovnoi' Rady Ukrainy 28 chervnja 1996 r. – K. : Presa Ukrainy, 1997. – №24. – S. 80.
4. Nakaz Nacional'nogo agentstva Ukrainy z pytan' derzhavnoi' sluzhby vid 06.04.2012 №65 «Pro zatverdzhennja Porjadku pidvyshhennja rivnja profesijnoi' kompetentnosti derzhavnyh sluzhbovciv» : [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu : URL: <http://www.solor.gov.ua/?id=540>
5. Nakaz Nacional'nogo agentstva Ukrainy z pytan' derzhavnoi' sluzhby vid 16.05.2012 №91 «Pro zatverdzhennja Typovogo profilju profesijnoi' kompetentnosti posady kerivnyka aparatu ta minimal'nyh vymog do rivnja profesijnoi' kompetentnosti osib, jaki pretendujut' na zajnjattja cijej' posady» : [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu : URL: <http://www.solor.gov.ua/?id=540>
6. Nakaz Nacional'nogo agentstva Ukrainy z pytan' derzhavnoi' sluzhby vid 13.09.2012 №11 «Pro Dovidnyk typovyh profesijno-kvalifikacijnyh harakterystyk posad derzhavnyh sluzhbovciv» : [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu : URL: <http://www.solor.gov.ua/?id=540>
7. Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 08.06.2004 r. №746 «Pro zatverdzhennja Programy rozvytku derzhavnoi' sluzhby na 2005–2010 roky» : [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu : <http://zakon.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi> (11)
8. Rozporjadzhennja Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 27 chervnja 2012 r. №411-r «Pro shvalennja Konceptii' Derzhavnoi'

- cil'ovoi' programy rozvytku derzhavnoi' sluzhby na period do 2016 roku» : [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu : URL: <http://www.solor.gov.ua/?id=540>
9. Ukaz Prezydenta Ukrainy vid 01.02.2012 №45/2012 «Prostrategiju derzhavnoi' kadrovoi' polityky na 2012–2020 roky» : [Elektronnyj resurs]. – Rezhym dostupu : URL: <http://www.solor.gov.ua/?id=540>
  10. Aver'janov V.B. Organizacija i dijalnist' aparatu derzhavnogo upravlinnja v konteksti administratyvnoi' reformy / V.B. Aver'janov // Derzhavne upravlinnja: teorija i praktyka / za zag. red. prof. V.B. Aver'janova. – K. : Jurinkom Inter, 1998. – 432 s.
  11. Bondar V. Nematerial'na motyvacija jak chynnyk pidvyshhennja efektyvnosti dijalnosti derzhavnyh sluzhbovciv v Ukraini / V. Bondar // Aktual'ni problemy derzhavnogo upravlinnja: zb. nauk. pr. / [redkol. : S.M. Ser'ogin (gol. red.) ta in.]. – D.: DRIDU NADU, 2006. – Vyp.1 (23). – 292 s.
  12. Burdjak V. Derzhavna sluzhba jak osoblyvyj riznovyd suspil'no-korysnoi' praci / V. Burdjak // Publichne upravlinnja: teorija ta praktyka : zb. nauk. pr. Asociacii' doktoriv nauk z derzhavnogo upravlinnja. – H. : Vyd-vo «DokNaukDerzhUpr». – 2011. – №1(5). – S. 140–147.
  13. Maksymenko S.D. Tehnologija spilkuвання (komunikatyvna kompetentnist' uchytelja: sutnist' i shljahy formuvannja) / S.D. Maksymenko, M.M. Zabroc'kyj. – K. : Glavnyk, 2005. – 112 s.
  14. Malynovs'kyj V.Ja. Derzhavna sluzhba: teorija i praktyka : navch. posib. / V.Ja. Malynovs'kyj. – K., 2003. – 160 s.
  15. Malynovs'kyj V.Ja. Derzhavne upravlinnja : navch. posib. – [vyd. 2-ge, dop. ta pererob.] / V.Ja. Malynovs'kyj. – K. : Atika, 2003. – 576 s.
  16. Mouton A. Organyzacija y upravljenje v gosudarstvennyh uchrezhdenyjah / A. Mouton, Э. Rouz ; per. s angl. – M. : Nauka, 1993. – 292 s.
  17. Nyzhnyk N.R. Derzhavnyj sluzhbovec' v Ukraini (poshuk modeli) / [avt. kol. : N.R. Nyzhnyk, V.V. Cvjetkov, G.I. Lelikov, O.D. Krupchan, S.D. Dubenko, P.M. Tkachuk, Ja.V. Nemyrovs'kyj]. – K. : In-Jure, 1998. – 102 s.
  18. Pashko L.A. Ljuds'ki resursy u sferi derzhavnogo upravlinnja: teoretyko-metodologichni zasady ocinjuvannja : avtoref. dys. ... d-ra psychol. nauk : 25.00.03 / Pashko Ljudmyla Andrii'vna; In-t zakonodavstva Verhovnoi' Rady Ukrainy. – K., 2007. – 27 s.

D.I. Kurytsia. Governance as a form of social management and public service role in its implementation. The study of public administration as a form of social management is done. The attention is focused on public service, and in particular its role in the implementation of public management. The public service is noted not just to indicate social connections and relationships, but the social orientation, bringing the constitutional ideal of the democratic state to objective reality. It is a form of public display of social connections and relationships, indicator of humanity level and existing social orders.

Today, if extremely complex, both economic and social situation in the country, especially the difficult tasks are assigned to public service. There are quite a large number of Western, Russian and Ukrainian works, which highlights the essence of the problem of public administration as a form of social management, and in particular the direct role of public service in the implementation.

Governance is a joint effort of a group of people in the context of the state for the purpose of public policy based on the coverage of all branches of government. It is noted that governance is a wide-ranging mix of theory and practice, designed to promote better understanding of government and strengthening its relationship with society, and promote public policies more responsive to social needs, and follow such administrative practice of public bureaucracies aimed mainly at efficiency, productivity and increasingly to meet human needs. Governance is performed through civil service, whose purpose is to implement management and efficiency of the formation and implementation of public management.

Public service is different from all other service by specific characteristics: its publicity (nationwide interest, not private), professionalism (as a profession), persistence (not on a temporary basis, but on a regular), functioning public management.

Overall we can conclude that there is a need for effective functioning of public administration as a form of social management, and the vital importance of significantly increasing role of public service in the effective and smooth implementation of public administration. Thus, there is the need to prepare a new generation of highly qualified public servants capable in extremely difficult social and economic conditions to implement reforms in the country effectively. It is concluded that the public administration is a type of social management that is organizing, directing, coordinating and controlling influence aimed at organizing the society, creating conditions for the material, cultural and spiritual development of individuals.

Key words: public management, public service, classification of types of public service, specific of public authorities, governance aspects, functions of public officials.

Received February 11, 2015

Revised February 21, 2015

Accepted March 29, 2015